

NOV NAMEN

Potem, ko je letos splošno industrijski kombinat Slovenske Konjice kupil staro stavbo nekdanjega doma v tem mestu, so jo gradbeni inženirji začeli preurejati, da bi jo lahko uporabljali v funkcionalno preoblikovani za nove namene. Kot je predvideno, bodo v njej dobile svoje mesto nekatere strokovne službe v Konusu, ki je razpisoval tudi priložnostno upravljanje zgradbe stare šole. Ker se celotno območje na levi bregu Dravinje, bodo morali zgraditi še prečni most čez to reko.

V VITANJU ZAČELI

Med prvimi v občini Slovenske Konjice, ki želi prirediti in izvesti javno razpiso o predlogih novih ter republiške zveze, je krajevna organizacija Socialistične zveze delovnih ljudi v Vitanju. Občinskemu vodstvu organizacije so že splošno naj jim čimprej javno razpisati, da bi lahko poslala svojih članov političnega in predavateljskega kroga, ki bi občanom na tem območju lahko pomagal razložiti vsebino novih ustavnih sprememb.

Nov gasilski dom

Gasilski dom v Slovenskih Konjicah postopoma že dobiva svojo novo zunanjo in deloma tudi notranjo obliko. Delavci gradbenega podjetja Kongrad so že dozdaj manjši prizidek, zdaj pa bo potrebno urediti še ostrežje in predelati notranjost. Pri nekaterih delih pomagajo tudi člani društva, ki tako pomagajo pri zniževanju gradbenih in drugih stroškov. Do dneva otvoritve, to je do 9. septembra, je namreč le še mesec dni in do takrat pa mora biti vse nared. Graditelji pa obljublajo, da bodo dano besedo tudi držali.

Delo v pasjih dneh

Ceprav je znano, da poletni meseci niso najbolj primerni za izobraževalno dejavnost, pa se prav v teh dneh vsak dan dopoldne in popoldne v učilnici delavske univerze Slovenske Konjice zbere blizu 40 mladih deklet in žena v začetnem tečaju krojenja in šivanja. Razdeljene so v dve skupini in je tako omogočeno, da lahko prihajajo k praktičnim vajam tudi tiste, ki so zaposlene v različnih delovnih organizacijah v dveh izmenah. Razen precejšnjega dela domačink, ki tudi več takih, ki prihajajo v tečaj iz Vitanja, pa iz Skomarja in Resulke ter iz Oplotnice. V 70 urah se bodo naučile osnovnih stvari pri krojenju in šivanju, kar bodo morale ob koncu tudi dokazati z izdelkom. To pa ne bo težko, saj jim tovarišica Čalkova iz celjske poslovalnice tovarne šivalnih strojev Bagat prizadevno razlaga in pojasnjuje vse tiste skrivnosti krojenja in šivanja, ki jih morajo spoznati v začetnem tečaju. Če bo dovolj uspešne, bodo proti koncu avgusta pripravili obe organizaciji, to je delavska univerza in poslovalnica Bagat, še nadaljevalni tečaj, ki bo trajal nekako do sredine septembra.

Peskolomi v Stranica

Krajevna skupnost in politične organizacije na Stranica so v minulih mesecih že večkrat razpravljale o vprašanju, da bi v tem kraju odprli večji peskolom. Ob cesti, ki vodi iz tega kraja proti Vitanju, je na desni strani že sedaj več, sicer manjših peskolomov, ki jih uporabljajo njihovi lastniki zemljišč. Izračuni in razmerje med let in bi se torej vložena investicija bogato vračala. Sicer pa stranski politični in drugi dejavniki pričakujejo, da jim bo investitor in bodoči uporabnik tega naravnega bogastva odstopil tudi določen del sredstev od prodanih količin. Dobljeni denar bi s pridom uporabili za razne komunalne in druge akcije, med katerimi zlasti omenjajo nujno potrebo po gradnji nove šolske stavbe. Zato so na tem področju že začeli tudi ustrezne razgovore s pristojnimi delavnimi skupščinami občine Slovenske Konjice.

Pobuda v tej smeri je prišla predvsem zaradi tega, ker bo potrebno prej ali slej ukiniti peskolom ob meji med Stranicami in Frankolovim. Bilanje nahajališče pa je zato vsekakor zelo primerno za izkoriščanje, saj bi izračunane zaloge zadostile za precejšnje število let in bi se torej vložena investicija bogato vračala. Sicer pa stranski politični in drugi dejavniki pričakujejo, da jim bo investitor in bodoči uporabnik tega naravnega bogastva odstopil tudi določen del sredstev od prodanih količin. Dobljeni denar bi s pridom uporabili za razne komunalne in druge akcije, med katerimi zlasti omenjajo nujno potrebo po gradnji nove šolske stavbe. Zato so na tem področju že začeli tudi ustrezne razgovore s pristojnimi delavnimi skupščinami občine Slovenske Konjice.

V KOKARJIH SE VEDNO ŽIVAHNO

Rekreacijski center tabornikov II. grupe odredov v Kokarjah je od nedelje spet zaseden. Po končanem taboru »Bratstva in prijateljstva« je bil prostor na razpolago tudi drugim tabornikom.

V nedeljo, 5. avgusta, so prišli na enotedensko taborjenje taborniki Partizanskega oddelka »Severni kurir« iz Slovenj Gradca. Sestavljen je iz Muretove čete iz Sl. Gradca in Ambroževe čete iz Smartnega.

V Kokarjah so se priselili zaradi že dolgoletnega tovariškega sodelovanja s taborniki II. grupe odredov.

Tabor je sestavljen iz 36 »medvedkov in čebelica« (od 7 do 12 let), ki jih vodijo mladi vodniki, ki so uspešno končali gozdno šolo v Koprivnem nad Črno. To je tudi njihova prva preizkušnja.

Taborniško starešinstvo sestavljajo prosvetni delavci Esta Mrmolja kot starešina, Majda Stumberger kot načelnik in Stanko Petrič kot tehnični vodja.

Mladim tabornikom želimo prijetno počutje v Kokarjih.

PEPI MIKLAVC

turizem

Ljubitelji narave, planinci Celja in širše okolice, imajo bogato izbiro planinskih postojank za svoje izlete in dopuste tudi v členovitem svetu savinjskega in zasavskega pogorja. Naš posnetek kaže Gašperjevo kočjo pod Velikim Kozjem. — Pot nas vodi do Zidanega mosta, od tu pa smo v dobri uri hoje že v vznožju Velikega Kozja v Gašperjevi koči, ki ima 513 metrov nadmorske višine. V kreber do vrha Velikega Kozja je še dve uri. Od tu se nam odpre čudovit svet in razgled po vrhovih zasavske transverzale do Kuma. — Gašperjeva kočja je oskrbovana samo ob nedeljah, med tednom pa le po prejšnjih naročilih pri planinskem društvu Zidani most. V prehrani so na voljo le čaj in hladna jedila, topli obroki pa le ob napovedi in naročilu večjih skupin. Prenosišče tu ni.

F. V.

Braslovče bo obiskala

HMELJSKA PRINCESA

Ljubenski flosarji so uspešno sklenili svojo trinajsto in tradicionalno prireditel — flosarski bal. Spomini na nekdanje dni, ko so po Savinji, Savi in Donavi plule bele ladje iz Gornje Savinjske in Zadrske doline, so znova oživel. Zda je flosarija samo še narodopisna posebnost, zgodovina. Zato je prav, da se ohranja vsaj v takšni prireditvi, ki se je lotevajo amaterski turistični delavci.

Na zaključni prireditvi, ki je vselej najbolj mikavna, se je zbralo dva in morda še več tisoč ljudi. Ob njej namreč najbolj živijo nekdanje navade in dela: udiranje flosa, vožnja z njim po Savinji in flosarski krst.

Letošnji spored so uspešno izpolnili še z nastopi pevcev in likovno razstavo dveh domačinov: Zdravka Bruneta in Lize Podpečan-Kuharjeve.

Tudi savinjski hmeljarji so opravili svoj prvi korak. V soboto je bil prvi zbor hmeljarjev, na katerem so imenovali Antona Stožirja za novega starešino ter med trinajstimi kandidatki Anico Brglez z Ljubnega za letošnjo hmeljsko princeso. Vsi, tako starešina kot kandidatke za princeso, se bodo ob koncu tedna še enkrat pokazali, to je na zaključni prireditvi dneva hmeljarjev v Braslovčah. Slednjo pripravlja braslovsko turistično društvo. Začeli bodo v soboto, 11. t.m. popoldne ob dveh z otvoritvijo svetilne razstave in razstave ročnih del. Zvečer bo na osrednjem prireditvenem prostoru prva zabava. Tudi nedeljski spored se bo začel ob dveh popoldne s prihodom starešine in kandidatke za hmeljsko princeso. Med njimi bo tudi izbranka. Uro za tem bo skozi Braslovče krenila povorka, ki se bo ustavila na prireditvenem prostoru, kjer bo spregovoril starešina in kjer bodo znova proglasili letošnjo hmeljsko princeso.

V sporedu pa bodo poleg domačih narodno zabavnih ansamblov sodelovali še pevci, člani folklorne skupine iz Braslovč ter godbeniki iz Libolj.

Zanimiva za vsakogar pa bo tudi razstava kmetijske mehanizacije, ki bo ob prireditvenem prostoru in ki jo pripravlja SIP iz Sempetra.

MB

ZA VSAKOGAR NEKAJ

LUČE — TURISTIČNO RAJANJE. Prizadevno turistično društvo v Lučah pripravlja v nedeljo, 12. avgusta tradicionalno turistično rajanje. Pripravili ga bodo na Hočevarjevem vrtu. Med posebnostmi bodo tokrat še zlasti iskane domače slaščice. Sicer pa pogojev za razvedrilo in dobro voljo ne bo manjkalo.

VRANSKO — IVO DERNAC, DIREKTOR SLOVANA. Z odhodom Zalihe Trstenjak v pokoj, ki je bila 16 let na čelu kolektiva hotela Slovan na Vranskem, je mesto direktorja prevzel Ivo Dernač, znani gostinski in turistični delavec.

CELJE — ADAPTACIJA HOTELA CELELA bo zaključena zadnje dni avgusta. Gre za novi bistro, dodatne gostinske prostore itd.

Gasilci

SLOVO NAJSTAREJŠEGA

Edvino tega so se preloži Slovenskih Konjic, ki so ga poslali na pokopališče. Od enega najstarejših gasilcev ter po starosti najstarejšega gasilca, Francja Jermana. Pokojnik je bil 91 let starosti in bil nekaj tednov nazaj v bolnišnici in krepak.

Na njegov smrti je bil žalostno odjeknila gasilci, saj je bil po obdobju občinske gasilske organizacije Slovenske Konjice najstarejši član. V gasilski vrsti je vstopil že pred 70 leti, še pred začetkom prve svetovne vojne. Iz matične knjige gasilskega društva Slovenskih Konjicah je razvidno, da

se je tu vključil kot njegov član dne 16. aprila 1920. V mladih letih se je namreč izučil za sedlarja in tako ga je pot zanesla sem ter tja po svetu. Najmimogrede omenimo, da je bil v Gradcu ob začetku tega stoletja med drugim predsednik društva slovenskih rokodelskih pomočnikov.

Podatek o 70-letnem delu v eni organizaciji, zlasti v tako humani kot je gasilska pove, da je bilo v tem obdobju potrebno opraviti marsikatero nalogo. Še pred 20 leti, to je v času, ko je imel za seboj že 70 let starosti, je Franc Jerman opravljal funkcijo poveljnika konji-

skih gasilcev. V novembru 1971 je bil med tistimi petimi gasilci na območju občine Slovenske Konjice, ki jih je občinska gasilska zveza povabila na skupni razgovor ter jih primerno obdarila. Takrat je pokojni Jerman povedal marsikatero zgodbo iz svojega gasilskega življenja, zlasti iz tistih časov, ko so na kraj požara vozili brizgalne s konji in ko so jih nato izmenoma poganjali z rokami gasilci sami in pa tisti, ki so prihiteli reševati imetje pred ognjenimi žubljami.

Kljub temu, da v zadnjih letih pokojni Jerman ni več aktivno deloval v gasilskih vrstah, pa je ven-

darie zelo rad prihajal v dom, kjer so se zbirali njegovi nekdanji tovariši in mnogi mlajši nasledniki. Sedanji predsednik občinske gasilske zveze, tovariš Hlastec rad pove, da je bil pokojni med tistimi, ki mu je dajal prve napotke, nasvete in nauke za uspešno delovanje. Neizprosna smrt ga je pobrala le dober poldrug mesec pred tem, ko bodo gasilci v Slovenskih Konjicah dobili prenovljeni in tudi deloma povečani gasilski dom, v katerem je najstarejši član preživel toliko ur skupaj s svojimi sodelavci, ki ga bodo ohranili v prijetnem in trajnem spominu.

V. L.

NANČKA RAVNJAK

Zajeti lik in človeško podoba neumorne družbene delavke iz Zreč, NANČKE RAVNJAKOVE v skromen časopisni okvir, je težko. Zlasti zato, ker je razpeta na vse strani, začetki njenega delovanja pa se pojavljajo v vsaki dobi, ko je kot obveščevalka stopila v slovejske vrste. Od takrat se njena pot ni ustavila, le sončno podoba sveta so sem po tja zatemnili oblaki nezadovoljstva. A ker je stvarna in Nančka ne upogiba hrbtenice, se vedno zrnala in šla naprej pot. Ta jo je peljala med otroke, aktiviste in politične delavce. Med otroke se razdalja še zdaj, sama pravi, da so dobri in da jo ne razočarajo.

Nančka ni Zrečanka, doma je iz Polzele in šele po nekajletnem tavanju po hribovskih vaseh, kjer je takoj po vojni delila učiteljsko učenost med vedoželjnimi šolarčice, je pristala v Zrečah, kjer si je našla tudi zakonskega druga. Od takrat je Zrečanka in tu bo tudi ostala, ker je le dobila stanovala, na katerega je čakala nekaj let. Danes Nančka uči zreško mladež telovadnih veščin, pred leti pa je morala zagrabit za vse, ker je primanjkovalo učiteljev.

Nančka je najbolj ponosna na svoje delo pri pionirski organizaciji. Vodi jo od ustanovitve in le njej je ostala zvesta. Dvajset let je dolga doba nekega delovanja, zato pa je zadoščenje večje. Pa ne samo s priznanji, ki jih je Nančka dobila za svoje delo v pionirski organizaciji, ampak v lastno zadoščenje. Ker smo že pri priznanjih, naj ome-

nimo še občinsko priznanje OF, ki ga je prejela lanskega leta. Nančka z mladino dela z veseljem in nikoli ji ni žal prostega časa, da se ji posveti. Njena največja nagrada za delo pa je bil sprejem pri predsedniku Titu. Ko Nančka pripoveduje o tem, je ginjena. »Jaz sem bila tako presenečena, da nisem mogla verjeti, ko sem slišala, da bom odpotovala k Titu skupaj z delegacijo dvajsetih pionirjev iz Slovenije. V razgovoru s Titom smo ostali dve uri in to so bile najlepše ure v mojem življenju.«

Na Nančkin predlog, ki ga je posredovala republiški pionirski komisiji, so se pričele JUGOSLOVANSKE PIONIRKE IGRE. Osvoji-li so njeno zamilen in danes ve le malokdo, da je to njeno delo, delo skromne učiteljice NANČKE RAVNJAKOVE.

Ko govori o vzgoji-

obrazi

teljskih metodah in naši idejnosti pouka, pravi, da vzgajamo našo mladino premalo v narodnem duhu, preveč pa je nepotrebne navlake deskriptivne narave, ki bi jo lahko pometali ven.

Vendar Nančka upa, da se bodo tudi razmere v šolstvu počasi spremenile, saj je bilo od konca vojne veliko narajenega. »Počasi se premika na bolje, le optimisti moramo biti.«

Drobna postavica učiteljice Nančke iz Zreč skriva več energije kot bi ji prisodil. Tudi svoja leta čudovito skriva pod plašč vsakodnevnega dela z otroci, ki pomlaja, če jih imaš rad. Te ljubezni pa ima Nančka na zaloga in sveženj razdajanja za otroke se nikoli ne razhlaja. Ker je otroci niso še nikoli razočarali.

Z. Stopar